

[Rilshøj]

- for Folketingets energiudvalg at fremlægge analyser af de samfundsmæssige konsekvenser af forskellige mulige resultater af gasforhandlingerne mellem DUC, Statoil og DONG,
- at arbejde aktivt for, at staten indtræder som partner i DUC, bl.a. ved at tilbyde Texaco at købe en del af deres andel,
- at arbejde for, at der gennem forhandlingerne med DUC og Statoil sikres flere leverandører til det danske gasnet, gaspriser i nærheden af det europæiske niveau og i videst muligt omfang frigjort fra bevægelserne i oliepriserne.

Herefter går Tinget over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 36).

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Poul Nielson (S):

Socialdemokratiets holdning til disse forhandlinger har været klar og er blevet offentligt fremført i nu snart et år. Vi finder det både rigtigt og nødvendigt, at DANGAS forhandler til flere sider om nye leverancer.

Disse forhandlinger skal føres på et kommercielt grundlag. Ikke bare hensynet til afsættningen af yderligere mængder på det danske marked, men så sandelig også mulighederne for at fastholde en central placering som leverandør til det voksende svenske marked gør det nødvendigt, at nye mængder købes til en pris, der ligger væsentlig lavere end den gældende DUC-pris, og at det sker snart. Det er altså nødvendigt for Shell, A. P. Møller og Texaco at forstå, at dette er den helt grundlæggende samfundsinteresse.

Der er mange lag af problemer i forhandlingerne. Det er Socialdemokratiets opfattelse, at bl.a. spørgsmålet om beslutningen om udbygning af Haraldfeltet vil kunne træffes på en mere samarbejdspræget baggrund, dersom DONG-koncernen var deltager i DUC. Det ville også f.eks. i forhold til Shell skabe en mere balanceret situation i betragtning af, at Shell også er medejer af Swedegas og i øvrigt operatør på Trollfeltet.

Bl.a. af disse grunde ønsker Socialdemokratiet, at enhver mulighed for, at DONG køber sig ind i DUC, bliver udnyttet. En blokering fra regeringens side over for DONG's muligheder på dette punkt vil udløse en vedholdende og hård kritik fra Socialdemokratiet.

Umiddelbart gælder det imidlertid det politiske mandat for de forhandlinger, der nu nærmer sig en afgørende fase. Det er vores ansvar her og nu at give et signal til forhandlingerne, som opfattes som reelt relevant for disse forhandlinger, sådan som de kører nu.

Det afgørende punkt er at slå fast, at der er dækning for at forhandle med også norske leverandører som et alternativ til Shell, A. P. Møller og Texaco. Socialdemokratiet er altså indstillet på, at der kan blive tale om et samarbejde til anden side, dersom prisen for dansk naturgas ikke er konkurrencedygtig også – og specielt – i forhold til perspektivet på det svenske marked.

DONG's repræsentantskab har med stor klarhed og – skal jeg erindre SF om – enstemmigt udtalt sig om disse forhandlinger. Socialdemokratiet føler sig godt dækket ind af denne udtalelse, som jeg vil citere fra:

»Det er klart for repræsentantskabet, at der med fordel kan afsættes større naturgasmængder end forudsat i den løbende kontrakt med DUC. Det rejser en række spørgsmål af vital betydning for DONG's videre funktion.

Det fremgår af redegørelsens baggrundsmateriale, at påviste danske naturgasreserver rækker langt ud over den nuværende planlægningshorisont. Herudover vil forholdsvis enkle forsyningssystemer i det nordiske område give adgang til næsten ubegrænsede norske og sovjetrussiske reserver. Det synes dokumenteret, at prisen på leverancer herfra vil være væsentlig lavere end den gældende DUC-pris, der må anses at ligge et stykke over det almindelige niveau. De store reserver gør det sandsynligt, at naturgasprisen på længere sigt vil vise relativt faldende tendens.

Med disse forudsætninger må der videreføres forhandlinger om levering af yderligere naturgasmængder. Ud fra den vifte af muligheder, der foreligger, må repræsentantskabet fremhæve, at nye aftaler bør sikre, at forsyningerne leveres til priser, der ligger i den europæiske prisramme, at aftalerne kan omfatte mere end én leverandør, og at der er plads til indpasning af